

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.405/2022/10.

A felperesek:

I. rendű: (I. r. felperes neve) ((lakcím))

II. rendű: (II. r. felperes neve) ((lakcím))

III. rendű: (III. r. felperes neve) ((lakcím))

IV. rendű: (IV. r. felperes neve) ((lakcím))

A felperesek meghatalmazott jogi képviselője:

(p. ügyvéd neve) pártfogó ügyvéd (ügyvéd címe.)

Az alperes:

(alperes neve) (címe)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Koltay Zsolt ügyvéd (ügyvéd 2. címe.)

A per tárgya:

személyiségi jogsértés megállapítása és sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Szolnoki Törvényszék 6.P.20.933/2021/25.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés, valamint csatlakozó fellebbezés száma,
felperesek, 6.P.20.933/2021/26.

alperes, Pf.II.20.405/2022/3.

R É S Z Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit részben, az alábbiak szerint megváltoztatja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 62.500 (hatvankettőezer-ötszáz) Ft-ot, a II. rendű felperesnek 187.500 (egyszáznyolcvanhétezer-ötszáz) Ft-ot, a III. rendű felperesnek 375.000 (háromszázhetvenötezer) Ft-ot, a IV. rendű felperesnek 125.000 (egyszázhuszonötezer) Ft-ot.

A felperesek által az alperesnek fizetendő perköltség összegét felemeli és az I. rendű felperest 20.000 (húszezer) Ft, a II. rendű felperest 60.000 (hatvanezer) Ft, a III. rendű felperest 130.000 (egyszázharmincezer) Ft, a IV. rendű felperest 40.000 (negyvenezer) Ft 15 napon belül történő megfizetésére kötelezi az alperes részére.

Megállapítja, hogy a felpereseket képviselő pártfogó ügyvéd munkadíját a felperesek 87,5 (nyolcvanhét egész öt tized) %-ban, az alperes 12,5 (tizenkettő egész öt tized) %-ban viselik.

Az alperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 45.000 (negyvenötezer) Ft-ra leszállítja azzal, hogy azt az alperesnek az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételei számlájára – kell megfizetnie az esedékesség napjáig.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat meghozatalát követő 60. napon válik esedékessé.

Az állam terhén maradó illeték összege 315.000 (háromszáztizenötezer) Ft.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az I. rendű felperest 15.000 (tizenötezer) Ft, a II. rendű felperest 45.000 (negyvenötezer) Ft, a III. rendű felperest 90.000 (kilencvenezer) Ft, a IV. rendű felperest 30.000 (harmincezer) Ft másodfokú perköltség 15 napon belül történő megfizetésére kötelezi az alperes részére.

A feljegyzett 320.000 (háromszázhuszezer) Ft fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

A felperesek képviselőjét a másodfokú eljárásban ellátó pártfogó ügyvéd díját a fellebbezéséhez és az őt érintő csatlakozó fellebbezéshez kapcsolódóan a III. rendű felperes, egyebekben pedig az állam viseli 100 %-ban.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] Az I. rendű felperes tulajdonát képezi a (ingatlan címe). szám alatti családi házas ingatlan, ahol a családtagjaival, a II-IV. rendű felperesekkel él közös háztartásban. Az I. rendű felperesnek a II. rendű felperes a házastársa, a III. rendű felperes az édesanyja, a IV. rendű felperes pedig a gyermeke.

[2] Az I. rendű felperes a vízközmű-szolgáltatás tekintetében védendő felhasználónak minősül. A vízközmű szolgáltató az alperes.

[3] Az I. rendű felperesnek 2019. nyarától folyamatosan vízdíj hátraléka keletkezett. Az alperes 2020. december 17. és 2021. január 12. napján kelt levelében felszólította az I. rendű felperest a díjhátralék rendezésére. A 2020. december 17. napján kelt levélben az aktuális folyószámla egyenleg összegét 261.613 Ft-ban tüntette fel. A 2021. január 12. napján kelt felszólításban tájékoztatta, ha fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, a felhasználási helyen műszaki intézkedés keretein belül a vízszolgáltatás felfüggesztésre, korlátozásra kerül. Ennek tervezett időszakát 2021. február 16 – 2021. február 22 közötti időszakban jelölte meg.

[4] Az I. rendű felperes a hátralékos díjat nem fizette meg, ezért az alperes 2021. február 19. napján a vízszolgáltatást korlátozta, alkalmazottai az aknában az átfolyó ívóvíz mennyiségét csökkentő szűkítőt helyeztek el.

[5] Az alperes 2021. május 19. napján a szolgáltatás korlátozását megszüntette.

[6] Az I. rendű felperes által kezdeményezett fogyasztóvédelmi eljárásban a (vármegye neve) Megyei Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Osztálya a 2021. június 3-án kelt határozatában az alperessel szemben 100.000 Ft fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki. Ennek indoka az volt, hogy az alperes 2020. december 17. napján kelt felszólítása hiányos volt, az nem tartalmazta, hogy a folyószámla egyenlegéből mekkora összegű a lejárt esedékességű tartozás, és annak eredeti fizetési határidejét sem.

[7] Az I. rendű felperes és az alperes 2021. március 24. napján egyezséget kötöttek, amelyben az alperes elismerte felelősségét a vízkorlátozás miatt az I. rendű felperes ingóságaiban bekövetkezett károkért és annak ellentételezéseként 150.000 Ft megfizetését vállalta.

[8] A II. rendű felperes csávázóüzemben dolgozik, ahol ártalmas anyagot is tartalmazó szálló porban dolgozik. A munkahelyen tisztálkodásra nincs lehetőség.

[9] A III. rendű felperes ágyhoz kötött, ápolásra, gondozásra szoruló beteg. Katétert használ, betegsége miatt inkontinens.

[10] A vízkorlátozás ideje alatt a felperesek folyamatosan lavórokba és öntözőkannákba gyűjtötték a vizet. Az I. és a IV. rendű felperesek ugyanabban a vízben mosakodtak, a III. és a II. rendű felperes részére igyekeztek külön e tisztálkodási lehetőséget biztosítani. Előfordult, hogy a gyűjtött víz csak a III. rendű felperes mosdásához volt elég, a II. rendű alperes két napig nem tudott mosakodni, amelyet munkatársai a munkahelyén szóvá tettek.

[11] A III. rendű felperest több alkalommal gépkocsival (személy neve)ék lakására szállították fürdetés céljából. Alkalmanként az I., a II. és a IV. rendű felperesek tisztálkodását is ott biztosították, illetve nevezett mosta a szennyesüket.

[12] A kereset és az ellenkérelem

[13] A felperesek megváltoztatott keresetükben annak megállapítását kérték, az alperes azzal, hogy 2021. február 19. napján a víz mennyiségét csökkentő szűkítőt jogtalanul helyezte el, megsértette az egészséghez, a becsülethez és jóhírnévhez, valamint az emberi méltósághoz való személyiségi jogukat, valamint egyetemleges jogosultként kérték az alperest 6.000.000 Ft sérelemdíj és perköltségük megfizetésére kötelezni. Keresetük jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. §-át, 2:43. § a) – d) pontját, 2:51-52. §-át, valamint Magyarország Alaptörvényének II. cikkét jelölték meg. Érvelésük szerint jogsértő volt az alperesi vízkorlátozás, melyet a fogyasztóvédelmi hatóság határozata igazol. A korlátozás miatt a mindennapi tisztálkodási, higiéniai szükségleteiket nem tudták kielégíteni.

[14] Az alperes ellenkérelmében nem tette vitássá a felperesek egészséghez való személyiségi jogának sérelmét. Az ezt meghaladó jogsértés megállapítására, valamint az I. rendű felperes vonatkozásában a sérelemdíjban való marasztalására irányuló kereset elutasítását kérte. Az I. rendű felperes által érvényesíteni kívánt sérelemdíjat jogalapjában ésösszecszerűségében, a II-IV. rendű alperesek igényétösszecszerűségében vitatta. Hangsúlyozta, hogy az I. rendű felperesnek a szolgáltatás korlátozásának időpontjában nem vitásan állt fenn közszolgáltatási díjtartozása a felhasználási helyen. Azt felszólítás ellenére nem fizette meg, a szerződésszegés alapot adott a szolgáltatás korlátozására.

[15] A marasztalásra irányuló kereseti kérelem vonatkozásában az I. rendű felperes a 2021. március 24. napján kelt egyezségi megállapodásban a káreseményből eredő további követeléséről kifejezetten lemondott, ezért sérelemdíj iránti igényt nem érvényesíthet. A sérelemdíj mértékének meghatározása szempontjából kérte értékelni, hogy az alperesi jogsértés súlya csekély, a szolgáltatás korlátozására vonatkozó konjunktív feltételek közül mindössze azt mulasztotta el teljesíteni, hogy az első felszólításban nem jelölte meg, a folyószámla egyenleg szerinti tartozásból milyen összeg a lejárt esedékességű tartozás, valamint annak mi az eredeti fizetési határideje. A további feltételeknek eljárása során eleget tett. Perköltségigényét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) alapján számította fel azzal, hogy jogi képviselője általános forgalmi adó fizetésére köteles.

[16] Az elsőfokú bíróság ítélete

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, az alperes megsértette a felperesek egészséghez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2021. február 19. napján, a (ingatlan címe). szám alatti felhasználási helyen, az aknában jogtalanul szűkítő elemeket helyezett el. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 2.000.000 Ft sérelemdíjat. Az ezt meghaladó keresetet elutasította. Kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 190.500 Ft perköltséget. Megállapította, a felpereseket képviselő pártfogó ügyvéd munkadíját 69 %-ban a felperesek, 31 %-ban az alperes viseli. Kötelezte az alperest 156.240 Ft eljárási illeték megfizetésére. Megállapította, hogy az ezt meghaladó 347.760 Ft illetéket és 3.890 Ft költséget az állam viseli.

[18] A felperesek által hivatkozott személyiségi jogok közül kizárólag az egészséghez fűződő joguk megsértését találta megállapíthatónak. Hangsúlyozta, az alperes nem azzal valósított meg jogsértést, hogy korlátozta a felperesek vízfogyasztását, hanem azzal, hogy az I. rendű felperes mint felhasználó részére küldött első felszólítás nem felelt meg a vonatkozó

jogszabályban foglaltaknak. Rámutatott arra, hogy a szűkítőelem behelyezésének körülményei méltánytalanok voltak, ugyanis annak behelyezésére az I. rendű felperes távollétében került sor, nem volt lehetőség a szóbeli figyelmeztetést követően a helyi ügyfélközpont felkeresésére, a tartozás kiegyenlítésére. Alappal hivatkoztak a felperesek arra, hogy a jogtalan korlátozás miatt nem tudták biztosítani a mindennapi élethez szükséges alapvető tisztálkodási-, higiéniai szükségleteiket. A közel 3 hónapig fennálló helyzet, különösen a gondozásra szoruló III. rendű felperes vonatkozásában volt sérelmes. A vízkorlátozás miatt az ő tisztálkodását a többi felperes csak jelentős nehézséggel tudta megoldani. A II. rendű felperes a munkahelyi körülményei miatt arra kényszerült, hogy tisztálkodását otthon biztosítsa, ez azonban az alperes magatartása miatt nehézségbe ütközött. A IV. rendű felperes a perbeli időszakban került serdülőkorba, így számára is fontos lett volna a napi szintű tisztálkodás. Értékelte azt a tényt, hogy – helyesen – védendő felhasználónak minősülő I. rendű felperes többszöri kérése ellenére az alperes csupán három hónap elteltével gondoskodott a szűkítő eltávolításáról. Mindezen körülmények értékelésével arra a következtetésre jutott, hogy a felpereseket ért hátrány kompenzálására 2.000.000 Ft sérelemdíj alkalmas. Utalt arra, az I. rendű felperessel kötött egyezség kizárólag az ingóságok vonatkozásában okozott károkra terjed ki, ezért alaptalan az alperes ezzel kapcsolatos hivatkozása.

[19] A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[20] A felperesek fellebbezésükben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a keresetüknek helytadó döntés hozatalát kérték. Megítélésük szerint a hátrányok kompenzálására alkalmas sérelemdíj tekintetében az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelően az őket ért hátrányokat.

[21] Az alperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a megítélt sérelemdíj 750.000 Ft-ra történő leszállítását kérte és ennek megfelelően kérte az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének is a megváltoztatását. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegének meghatározásakor figyelmen kívül hagyta a jogsértés csekély tárgyi súlyát, amely abban nyilvánult meg, hogy az első felszólításban elmulasztotta meghatározni a lejárt esedékességű tartozást és annak eredeti fizetési határidejét. A jogsértés egyszeri alkalommal történt, a szolgáltatás korlátozására vonatkozó egyéb, a jogszabályban meghatározott konjunktív feltételek megvalósultak. Felróhatósága gondatlansággként, ezen belül annak enyhe változataként hanyagsággként értékelhető. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy az I. rendű felperesnek lejárt szolgáltatási díjtartozása állt fenn vele szemben, amelyet felszólítás ellenére mind ez ideig sem egyenlített ki. A tartozás rendezése érdekében részletfizetés vagy fizetési haladék engedélyezését sem kérte annak ellenére, hogy a 2021. január 12. napján kelt második felszólítás mellékletében ennek lehetőségéről tájékoztatta.

[22] A felperesek az ítéltábla anyagi pervezetését követően keresetüket megváltoztatták, az I. rendű felperes 500.000 Ft, a II. rendű felperes 1.500.000 Ft, a III. rendű felperes 3.000.000 Ft, a IV. rendű felperes 1.000.000 Ft sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Megjelölték az alperes személyiségi jogsértő magatartásával összefüggésben őket személyükben ért hátrányokat. Lényegében az elsőfokú ítélet megváltoztatott kereseteik szerinti megváltoztatását kérték.

[23] Az alperes csatlakozó fellebbezését szintén megváltoztatva, az I. rendű felperes vonatkozásában 62.500 Ft-ra, a II. rendű felperes tekintetében 187.500 Ft-ra, a III. rendű felperes tekintetében 375.000 Ft-ra, a IV. rendű felperes vonatkozásában pedig 125.000 Ft-ra kérte a megítélt sérelemdíj leszállítását.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[24] A felperesek fellebbezése alaptalan, az alperes csatlakozó fellebbezése alapos.

[25] Az ítéltábla előrebocsátja, hogy az elsőfokú eljárásban a felperesek keresetüket megváltoztatták, az élethez és a testi épséghez fűződő személyiségi jogaik megsértésének megállapítására irányuló keresetüktől elálltak (Szolnoki Törvényszék 6.P.20.933/2021/22.). Az elsőfokú bíróság azonban a Pp. 242. § (2) bekezdése szerinti intézkedéseket nem tette meg. Erre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletnek tekintette [Pp. 340. § (2) bekezdés].

[26] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. A Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a fellebbezésben fel kell tüntetni határozott kérelmet arra, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését, vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben és milyen okból változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül.

[27] A fentiekre figyelemmel a másodfokú eljárás tárgya kizárólag az volt, hogy az elsőfokú ítélettel megállapított személyiségi jogsértés okozta hátrányok milyen mértékű sérelemdíjjal kompenzálhatók.

[28] A személyiségi jogokat és az annak megsértéséből származó igényeket csak személyesen lehet érvényesíteni [Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 2:54. § (1) bekezdés]. A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerint, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A sérelemdíj iránti igény tehát a sértett személyéhez kötött. A felperesek keresetükben mint egyetemleges jogosultak tartottak igényt az egyösszegben meghatározott sérelemdíjra és az elsőfokú bíróság ennek megfelelő határozatot hozott. A fentiek szerint azonban a Ptk. 6:33. § (1) bekezdése szerinti jogosulti egyetemlegesség akkor sem áll fenn, ha ugyanazon jogsértő magatartás több személy ugyanazon személyiségi jogát sérti. A kifejtettek miatt szükségessé vált anyagi pervezetést az ítéltábla a másodfokú eljárásban elvégezte [Pp. 369. § (2) bekezdés], amelynek eredményeként a felperesek keresetüket a Pp. 373. § (5) bekezdése alapján megváltoztatták és a keresetváltoztatás következményeként a Pp. 375. § (2) bekezdése szerint megváltoztatásra került a fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés is. A felperesek megváltoztatott fellebbezése – azt a Pp. 110. § (3) bekezdése szerint értékelve – az elsőfokú ítélet megváltoztatott keresetük szerinti megváltoztatására irányult, az ítélet hatályon kívül helyezését azonban nem kérték. Az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontja miatt nem vizsgálta, hogy a felpereseket személyükben ért nem vagyoni hátrány milyen összegű sérelemdíjjal kompenzálható. A felperesek a másodfokú eljárásban konkretizálták személyenként megjelölve az őket ért hátrányokat anélkül, hogy további bizonyítást ajánlottak volna fel. Ilyen körülmények között rendelkezésre állnak azok az adatok, amelyek alapján a felperesek igénye elbírálható lenne. A megváltoztatott kereset másodfokú bíróság általi elbírálása azonban – az elsőfokú bíróság döntésének hiányában – az elsőfokú bíróság hatáskörének az elvonását jelentené, ezért a fellebbezéssel érintett körben az elsőfokú eljárás megismétlése válna szükségessé. A felperesek erre vonatkozó fellebbezési kérelme hiányában – tekintve, hogy kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel – nincs jogszabályi lehetőség az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú eljárás megismétlésére.

[29] Tekintettel azonban arra, hogy az alperes megváltoztatott csatlakozó fellebbezésében a felperesek követelését részben elismerte, az ítéltábla az alperest marasztalhatónak találta az elismert mértékű sérelemdíjban, ennek megfelelően az elsőfokú bíróság által megítélt összeget leszállította.

[30] Mindez a pervesztesség-pernyertesség arányának a megváltozását is eredményezte. Az ítéltábla mindenekelőtt rámutat arra, a Pp. hatálya alá tartozó ügyekben is alkalmazandó bírói gyakorlat szerint, ha a fél a személyiségvédelmi perben az objektív és a szubjektív szankció alkalmazását egyaránt kéri, úgy az egy keresetnek minősül és a meg nem határozható pertárgyérték, valamint az érvényesített sérelemdíj figyelembevételével azt az illeték alapot kell figyelembe venni, amelyik az adott esetben nagyobb (BDT2016. 3519. V., EBH1999. 94.). Az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően tehát az érvényesíteni kívánt objektív szankciók meg nem határozható perértéke és a felperesek sérelemdíj iránti igénye nem adható össze, ezért a per tárgyának értéke az elsőfokú eljárásban az egyes felperesek által követelt sérelemdíj összege, összesen 6.000.000 Ft. Ennek alapulvételével a megítélt sérelemdíj összegéhez képest a pervesztesség és pernyertesség aránya valamennyi felperes keresete tekintetében 87,5 %-12,5 % az alperesre kedvezőbben. Az ítéltábla nem látta indokát a számszaki aránytól való eltérésnek, figyelemmel arra is, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megalapozottnak tekintett személyiségi jog, az egészséghez való jog megsértése tekintetében elismerő nyilatkozatot tett. Mindezek figyelembevételével az ítéltábla az alperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 45.000 Ft-ra leszállította és megállapította, hogy a felperesek költségmentessége folytán az állam terhén maradó illeték összege 315.000 Ft. Az alperes által az elsőfokú illeték fizetésére kötelező rendelkezés pontosításra szorult, figyelemmel arra, hogy a bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 2023. január 1. napjától hatályos 3. § (2) bekezdése értelmében az előzetesen meg nem fizetett illetéket már nem az adóhatóság erre irányuló külön felhívására kell megfizetni, hanem az illeték viseléséről döntő jogerős bírósági határozat rendelkezése alapján.

[31] A megváltozott pervesztesség-pernyertesség arányára tekintettel módosult a felperesek képviselőjét ellátó pártfogó ügyvéd díjának viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezés is.

[32] Az érdemi döntés indokolásában kifejtettekre figyelemmel a felperesek nem kötelezhetők egyetemlegesen az alperes perköltségének a megfizetésére, a felperesek az előterjesztett keresetük alapján számítandó perértékhez igazodó pervesztességük arányában kötelesek az alperes IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és 4/A. §-a alapján meghatározott és az ítéltábla által az alperesi képviselő által kifejtett tevékenység mennyiségére és minőségére figyelemmel mérsékelt összegben meghatározott elsőfokú perköltség megfizetésére.

[33] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 382. §-a alapján a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

[34] A másodfokú eljárásban a felperesek mind a saját fellebbezésük, mind pedig az alperes csatlakozó fellebbezése kapcsán pervesztesek lettek. Erre tekintettel az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelesek az alperes jogi képviselőjével felmerült az IM rendelet alapján felszámított és annak 3. § (1) és (5) bekezdése alapján meghatározott ügyvédi munkadíjból álló – kerekített összegű – másodfokú perköltségének a megfizetésére. Ennek alapján a fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés 5.250.000 Ft másodfokú perértékhez kapcsolódóan 131.250 Ft ügyvédi munkadíj és a szintén felszámított megfizetett 50.000 Ft csatlakozó fellebbezési eljárási illeték, összesen 181.250 Ft másodfokú perköltség merült fel. Ennek megfizetésére az ítéltábla a felpereseket annak arányában kötelezte, amilyen arányban a megváltoztatott keresetük az eredeti keresethez (6.000.000 Ft) igazodik, így az I.

rendű felperest annak 8,3 %-a, a II. rendű felperest 25 %-a, a III. rendű felperest 50 %-a, a IV. rendű felperest 16,6 %-a terheli.

[35] A feljegyzett fellebbezési eljárási illeték a felperesek személyes költségmentessége folytán a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[36] Az ítéltábla a Pp. 101. § (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel rendelkezett a felperesek képviselőtét ellátó pártfogó ügyvéd díjának a viseléséről.

A pártfogó ügyvédi képviselő iránti támogatásról szóló határozat az I., II. és a IV. rendű felperes tekintetében akként rendelkezett, hogy a pártfogó ügyvéd díját – amennyiben a bíróság az ellenérdekű felet nem kötelezi annak viselésére – az állam viseli. A III. rendű felperest érintő határozat szerint ez esetben azt a III. rendű felperesnek kell megtérítenie. Itt utal az ítéltábla arra, hogy az elsőfokú ítélet fentiekkel ellentétes rendelkezésének megváltoztatására erre irányuló fellebbezés hiányában az ítéltáblának nem volt módja.

[37] Tájékoztatja az alperest, hogy az elsőfokú eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot. Figyelmezteti az alperest, amennyiben az illetéket az esedékességkor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[38] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2023. június 28.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró